

■ **Interaktiv boganmeldelse.** Vi har prøvet noget nyt, nemlig at lave en interaktiv boganmeldelse på bloggen. Den kan man finde på <http://intelligentdesign.blogsome.com> eller på <http://eftertanke.dk/>. Her bringer vi et udsnit af tredje del.

Død mand sladrer – [ikke]!

K. Aa. Back

I Hanne Stragers bog *Som at tilstå et mord* omgås forfatteren begrebet fossiler på en smart og besnærende måde. Det er lige før at man overbevises om at den gamle lærdom *død mand sladrer ikke*, ikke længere gælder.

Fortæller HS da livets historie ud fra de døde fossiler? Nej, al den stund at fossiler ikke fortæller ikke livets, men alene dødens historie.

Da jeg i sin tid, i 60'erne, troede på evolutionen, var det vel først og fremmest øglefuglen, Archaeopteryx, der havde overbevist mig om at der var masser af overgangformer blandt fossilerne.

Som tiden er gået siden da, er der kommet flere fossiler til, men samtidigt har et bestemt billedet hos mig vokset sig stærkere i samme åremål, nemlig at for darwinister er *fortolkningen* af fossilerne det vigtigste – frem for en åben, nøgtern konstatering af hvad fundene rent faktisk kan fortælle.

Her danner HS' forhold til fossiler et skoleeksempel på den ideologiske spændetrøje fossilmaterialet lægges i. Udmærket illustreret af HS' fortælling om netop øglefuglen.

Ideologisk brug af Owen

I brugen af Darwins kollega Richard Owen får vi et eksempel på de skiftende argumentationsvinde man tit møder i evolutionsforsvaret. HS skriver bl.a.:

[p.35] *Owen var et godt valg til de fossile knogler.* Han var en *begavet anatom* der havde et *omfattende kendskab* til mange forskellige dyregrupper – både nulevende og uddøde arter.

Som dette citat viser, er der altså ikke noget i vejen med Owen da Darwin vender hjem fra sin jordomrejse. [HS' positive vendinger har jeg fremhævet foran “[!]”.]

Men så skal jeg ellers love for at vinden vender. Fra at være regnet for at være en videnskabelig autoritet på fossiler, på siderne 34ff, skildres han, på siderne 113ff, som arrogant og uden den store forstand på tingene:

[...] Kort tid efter at Arternes Oprindelse var udkommet, mødtes Darwin med ham, men det var *et ubehageligt møde*. *Under en høflig overflade var Owen arrogant og bidsk og havde vanskeligt ved at få sagt noget pænt* til sin tidligere gode ven. “Det interesserer os ikke hvad Hr. Darwin tror eller er overbevist om, kun hvad han kan bevise,” *snerrede han* til Darwin der fredsommeligt gav ham ret i at han jo nok havde forsyndet sig en del på det område. Darwin lovede at han ville prøve at modificere disse “jeg tror” og “jeg er overbevist om” i en kommende udgave. Owen *gned salt i såret og vrængede* af Darwin: “Derved ødelægger De jo hele bogen, det er jo det der er hele charmen ved det, det er jo selve Darwins væsen.”

Alt i alt, altså, en gennem usympatisk fyr – over for den roligt afbalancerede vismand Darwin.

Bogen bringer dette billede af Owen. Bemærk, han har ikke horn i panden!

Det er selvfølgelig en meget smart måde at nedtone den faglige kritik på, ved at miskreditere den der har en del saglige indvendinger. Darwins beretning er lidt anderledes, som man kan overbevise sig om ved at slå op på Darwins breve (2. del)

på darwin-online.org.uk. Her hedder det nemlig (jeg har ladet det engelske brevhoved stå, så er det lettere at finde de citater jeg har oversat fra denne fremragende hjemmeside):

*C. Darwin to C. Lyell.
Saturday [December 5th, 1859].*

[...] Og hvor er jeg spændt på at høre hvilken retning Owen vil vælge: Jeg er bange for at han vil være stærkt imod os; men han har skrevet en yderst åbensindet notits efter at have modtaget min bog, og han har sagt at han absolut er parat til at overveje mine argumenter på en fair måde og uden forudfattede meninger. [...]

*C. Darwin to C. Lyell.
Down, Saturday [December 12th, 1859].*

... Jeg har haft en lang samtale med [navn streget ud] som De sikkert gerne vil høre lidt om. ... Når det kommer til stykket, er der flere ting der giver mig indtryk af at han ikke ligger så langt fra os. ...

Han sagde faktisk at min forklaring var den bedste han nogensinde havde set på skrift om artsdannelse. Jeg sagde at det var jeg meget glad for at høre. Han skar mig dog af: "Nu må De endelig ikke tro at jeg er enig med Dem om alt." [...] [page] 241 Jeg spurgte ham hvad han fandt det svageste ved min bog. Han svarede at han ikke kunne pege på noget specielt. Men tilføjede: – "Hvis jeg skal kritisere noget, må jeg sige: Vi ønsker ikke at vide hvad Darwin tror eller er overbevist om, men hvad han kan bevise." Jeg erklærede mig fuldt ud indforstået og måtte i sandhed erkende at jeg nok i høj grad havde forsynet mig i dette forhold, og forsvarede mig med at mine argumenter var et forsøg på at opstille en teori og se hvor mange kendsgerninger som denne teori kunne give en forklaring på. Jeg tilføjede at jeg ville bestræbe mig på at modificere alle passager med "jeg tror" og "jeg er overbevist om".

Så følger Owens skarpe bemærkning om at Darwin derved ville ødelægge sin bog. Owen slutter sin bredsider af med at *Origin* forklarer alt for meget, hvilket får Darwin til at bemærke at enten er hans bog meget dårlig eller også meget god. Men OBS lige her: Darwin opfatter deres uenighed som faglig betonet. Og at det akademiske dekorum imellem dem forfalder med årene, er jo set både før og siden når forskere er (meget) uenige om faglige spørgsmål. Samme brev til Lyell afslører i øvrigt samtidigt at det ikke kun var Owen der var lidt skeptisk over for Darwins argumenter:

Jeg har ad omveje hørt at Herschel kalder bogen for "the law of higgledy-piggledy" – "loven om hulter til bulter": Hvad det betyder, er jeg ikke klar over, men det er tydeligvis fuld af foragt. Hvis det forholder sig sådan, er det virkelig et slag der må tage modet fra en.

Så at antyde at kritikken alene kommer fra Owen fordi denne af en eller anden grund skulle være blevet sur på ham, turde være noget misvisende.

I stedet for kunne man fx gå ærligt ind i en overvejelse af om Owen (og andre med ham) monstro skulle have en pointe i sin *faglige* kritik! (*Darwinbogen* afslører hvor mange gange Darwin bruger tros-argumentet i førsteudgaven af *Origin*.)

At HS er nærmest religiøs i sit karaktermord på Owen, kommer tydeligst frem i afsnittet "Archaeopteryx dukker op" (s. 116f). Her hedder det:

Det er vist ufrivilligt at HS' bog kommer til at illustrere at "ét lille hår kan blive til fem fjer!" Se fx på halerne af de to fossiler. Der turde vist være en lille forskel på de tydelige svingfjer øglefuglen er forsynet med, og så den hårlignende gevækst dinoen har samme sted. – Hår?! Jamen, er det ikke noget pattedyr har!

[...] Det første eksemplar af *Archeopteryx* der blev fundet, kom til stor fortrydelse i Tyskland til London. Det blev solgt [...] til British Museum, hvor Richard Owen ivrigt stod og ventede på det. [...] Owen *spildte ikke tiden, han færdiggjorde sin beskrivelse på kort tid!* og præsenterede blot nogle måneder efter sine observationer for The Royal Society. Men Darwin skulle ikke lægge for meget i hans beskrivelse, sagde Falconer. "Den er forhastet. Den fugl er meget mere forbausende end det er gået op for [ham der har beskrevet den]." Owen, *der bestemt ikke var tilhænger af Darwins teori* [og ergo på forhånd diskvalificeret som fagmand!], så det *selvfølgelig!* ikke som en mellemform af noget som helst, det var en fugl, en mærkelig fugl med tænder og hale, men afgjort en fugl, *fortalte!* han tilhørerne i The Royal Society.

Og da nu fagligheden stiller sig på tværs over for darwinisternes fantasifulde forestillinger, må man jo hellere tilkalde darwinismens ypperste præst: Huxley. Og det sker på trods af at han – i sammenligning med Owen – ikke havde en sk' disse forstand på fossiler. Så her er det tydeligvis *troen* der afgør om man er ekspert på fossiler eller ej. Og Huxley har så sandelig den rette tro! Ikke så mærkeligt at man har kaldt ham Darwins bulldog: *Tromle ned*-argumenter var hans speciale. Vi citerer igen fra HS' bog:

Huxley [...] medgav at krybdyr og fugle overfladisk set var langt fra hinanden [...]

Men *ifølge Huxley* var der alligevel mange træk hos *Archeopteryx* der *pegede mod* en oprindelse hos krybdyrene; både tænderne, den lange krybdyrlignende hale og kløerne på vingerne *peger i den retning*. I en artikel der blev publiceret kort efter, tog han skridtet fuldt ud og *föreslog at fuglene nedstammer fra dinosaurerne*.

Det skulle så vise sig at det ikke var sidste gang Huxleys religiøse overbevisning gik hen og blev en indiskutabel sandhed blandt darwinister. Det kom i høj grad til at gælde da Huxley fik den geniale idé at sætte en række abeformer op på række – med mennesket som det magnifikke slutled. Også kaldet evolutionens ultimative ikon!

Men netop i forholdet til øglefuglen er de fleste palæontologer i dag tilbøjelige til at give Owen ret: *Archeopteryx* er en fugl, nix weiter!

Læs den mere omfattende anmeldelse på bloggen eftertanke.dk. ■

Danielsen
videregående skole

Tlf. 5555 9800
Fax 5555 9820
danadm@danielsen.vgs.no
www.danielsen.vgs.no

**Kristen
friskole
midt i
Bergen
sentrum**

**Be om
skolebrosjüre**